

Redegørelse til Landstinget om TAC og kvoter i 2009

Juni 2010

© APNN

Forord

Jeg skal på vegne af Naalakkersuisut hermed afgive en redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af TAC (TAC = Total Allowable Catch = maksimalt tilladt fangstmængde) og kvoter for fiskeriet i 2009. I henhold til bemyndigelse fra Inatsisartut, er det Naalakkersuisut, som hvert år fastsætter TAC og kvoter samt foretager en fordeling af disse kvoter. Redegørelsen vil forklare dels baggrunden for tilblivelsen af de enkelte totale kvoter, dels hvordan kvoterne efterfølgende fordeles mellem Grønland og de lande som Grønland har indgået fiskeriaftaler med. Redegørelsen beskriver alle TAC og kvoter for 2009, herunder de ændringer der skete i løbet af året.

Inatsisartut skal til efterårssamlingen fortsætte behandlingen af den nye Inatsisartutlov om fiskeri. Som opfølgning af Fiskerikommissionens betænkning, er der blevet nedsat 4 arbejdsgrupper, som får frist til midten af august 2010 til at komme med anbefalinger. Blandt andet anbefalingerne fra disse arbejdsgrupper samt informationsturene fra foråret skal være grundlaget for den videre behandling af lovforslaget. Derfor er det mig meget magtpåliggende at arbejde for at økonomien i fiskeriet, herunder økonomien i produktion samt eksport af fiskeriprodukter, for fremtiden beskrives langt mere indgående. Efter min opfattelse har erhvervet indtil nu været for tilbageholdende med oplysninger på produktion- og eksportsiden. Mit landsstyreområde vil derfor i de kommende år prioritere dette område langt mere end hidtil, især efter at der under efterårssamlingen 2009 er vedtaget en hjemmel i fiskeriloven til at erhvervet kan aflevere data fra fiskeriet og produktionen, som vil give Naalakkersuisut bedre redskaber til at fastlægge klarere fiskeripolitik.

Inatsisartut har også under efterårssamlingen 2009 vedtaget indførelse af brugerbetaling fra 2010, som et nyt aktivitet og som følger udviklingen i andre fiskerinationer. Ved indførelsen af brugerbetalingen, er erhvervet med til at finansierer kontrol og opsyn af det nationale og internationale fiskeri, hvilket også er i tråd med den regionale og internationale udvikling i området, især her når der er så meget fokus på IUU og ønske om indførelse af certificering via Marine Stewardship Council (MSC).

Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Ane Hansen
Nuuk, april 2010

Forsidebillede; Jakob Lyberth
Billedet viser landing af lodde i Maniitsoq i 1960'erne

Indholdsfortegnelse:

FORORD	1
1. BAGGRUND OG FORMÅL	4
2. INDLEDNING	4
3. REDEGØRELSE FOR DEN ØKONOMISKE UDVIKLING I DET GRØNLANDSKE FISKERI	5
3.1 Økonomiske sammenhænge i det grønlandske fiskeri.....	5
3.2 Rejer.....	6
Figur 1 Værdi af skalrejer. (Løbende priser for skalrejer)periode 2002-2009.....	7
Figur 2. Værdi af kogte pillede rejer. (Løbende priser for kogte pillede rejer) periode 2002-2009.....	8
3.3 Hellefisk.....	8
3.4 Torsk.....	8
3.5 Andre arter.....	9
3.6 Den samlede eksport.....	9
4. REJER	10
4.1. Vestgrønland.....	10
4.1.1. TAC-fastsættelse for 2009.....	10
Tabel 1: Den biologiske rådgivning 2002 – 2009 for rejer ved Vestgrønland.....	11
4.1.2. Fordeling af kvoten mellem udenskærs og indenskærs fiskeri.....	11
4.2. Østgrønland.....	11
4.2.1. TAC-fastsættelse for 2009.....	11
Tabel 2: Den biologiske rådgivning 2001-2009 for rejer ved Østgrønland.....	12
4.3. Rejekvoter i internationalt farvand.....	12
4.3.1. Rejer ved Flemish Cap, NAFO-område 3M.....	12
4.3.2. Rejer ved Grand Bank, NAFO-område 3L.....	12
4.3.3. Rejer ved Svalbard.....	13
5. ANDRE ARTER	14
5.1. Vestgrønland.....	14
5.1.1. Hellefisk.....	14
5.1.2. Skolæst.....	15
5.1.3. Rødfisk.....	15
5.1.4. Helleflynder.....	15
5.1.5. Havkat.....	15
5.1.6. Lodde.....	16
5.1.7. Krabber.....	16
Tabel 3: Naalakkersuisut udenskærs TAC på krabber 2001-2009 (tons).....	17
5.2. Østgrønland.....	18
5.2.1. Hellefisk.....	18
5.2.2. Skolæst.....	18
5.2.3. Bundlevende rødfisk.....	19
5.2.4. Helleflynder.....	19
5.2.5. Havkat.....	19

5.2.6. Lodde.....	19
5.2.7. Blåhvilling.....	20
5.3. Vest- og Østgrønland	21
5.3.1. Torsk.....	21
5.3.2. Pelagisk rødfisk.....	21
6. INDENSKÆRS FISKERI.....	22
6.1 Rejer	22
6.2. Krabber.....	22
Tabel 4: Naalakkersuisuts indenskærs TAC på krabber 2002 – 2009 (tons).....	22
6.3. Kammuslinger	23
Tabel 5: Kvoteområder og Naalakkersuisuts TAC 2003 - 2009	23
6.4. Laks	23
6.5. Hellefisk	25
Tabel 6: Kystnære fangster i perioden 2000-2007 (kg):	25
7. FORDELINGEN AF KVOTER MELLEM GRØNLAND OG DE LANDE SOM GRØNLAND HAR INDGÅET FISKERIAFTALER MED.....	26
7.1. EU.....	26
Tabel 7: EU´s fiskerimuligheder ved Vestgrønland (tons):	26
Tabel 8: EU´s fiskerimuligheder ved Østgrønland (tons):	27
Tabel 9: EU´s fiskerimuligheder ved Vest- og Østgrønland (tons):	27
7.2. Færøerne.....	28
7.3. Norge.....	28
Tabel 10: Norges kvoter ved Grønland i 2009 (tons):	28
7.4. Rusland.....	29
Tabel 11: Ruslands kvoter i Grønland i 2009 (tons):	29
7.5. Island	29
7. 6 Bilateralt samarbejde.....	29
8. BILAG 1: HAVGÅENDE FISKERI - KVOTER FOR 2009 OG BILAG 2: KYSTNÆRT FISKERI - KVOTER FOR 2009	31

1. Baggrund og formål

Naalakkersuisut området for Fiskeri, Fangst og Landbrug skal hermed, jf. § 5, stk. 1 og 2 i Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996, afgive redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af TAC og kvoter for bestemte fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium for 2009.

Hjemmestyrets bekendtgørelse om kvoter for fiskeri i 2009 fastlægger årets TAC'er og kvoter.

De samlede TAC'er i henholdsvis det udenskærs og det indenskærs fiskeri fremgår af bilag 1 og bilag 2 til kvotebekendtgørelsen, som findes bagest i denne redegørelse. Bilag 1 viser også udenlandske fartøjers kvoter i grønlandsk farvand, samt grønlandske fartøjers kvoter i udenlandsk farvand.

2. Indledning

Naalakkersuisut fastsætter hvert år de maksimalt tilladte fangstmængder, TAC (Total Allowable Catch) for bestemte fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium. Det er også Naalakkersuisut, der efterfølgende fordeler den totale kvote, TAC, henholdsvis de grønlandske flådekomponenter og de udenlandske flådekomponenter fra de lande som Grønland har indgået fiskeriaftaler med.

Fastsættelsen af TAC sker efter at biologerne har afgivet rådgivning for de forskellige arter. Denne rådgivning er baseret på informationer fra de internationale forskningsorganisationer indenfor fiskeri, ICES (International Council for the Exploration of the Sea) og NAFO (Northwest Atlantic Fisheries Organization) hvor grønlandske biologer samarbejder med kolleger fra en række lande omkring Nordatlanten. Rådgivningen for alle fiskearter, bortset fra rejer og krabber, afgives i juli måned. Rådgivningen for rejer og krabber kommer først i slutningen af november.

I henhold til fiskeriloven skal Fiskerirådet høres inden Naalakkersuisut fastsætter TAC. Fiskerirådet består nu af KNAFK, GA og NUSUKA, foruden et antal tilforordnede, bl.a. SIK, KANUKOKA, Royal Greenland A/S og Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug. I fornødent omfang deltager endvidere Grønlands Naturinstitut, Grønlands Fiskerilicenskontrol og Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Departementet for Finanser og Udenrigsanliggender, samt andre organisationer med berøringsflader til fiskerierhvervet.

3. Redegørelse for den økonomiske udvikling i det grønlandske fiskeri

3.1 Økonomiske sammenhænge i det grønlandske fiskeri

Den grønlandske eksport består hovedsageligt af varer fra fiskeriet. Eksporten af fisk og skaldyr udgør således 85 % af den samlede grønlandske eksport i 2008.¹, en stigning på 3 % point eller knap 195 mio. kr. i forhold til 2007. Eksporten af fisk og skaldyr er yderligere koncentreret på ganske få arter, der udgør langt den største del af de grønlandske fiskeres fangst. Den grønlandske økonomi er derfor meget afhængig af prisudviklingen på disse arter, og prisudviklingen er naturligvis også altafgørende for den enkelte fiskers indtjening.

I de følgende afsnit vil der blive redegjort for eksportpriserne af de vigtigste arter inden for det grønlandske fiskeri. Disse arter er rejer, hellefisk og torsk, der tilsammen udgjorde omkring 80 % af værdien af den Grønlandske eksport i 2008. De tre fiskearter udgør tilsammen 95 % af den samlede fiskeeksport.¹ Hvor rejeeksporten er den væsentligste bidragsyder med 51 % af den samlede Grønlandske eksport.

Prisen på fisk og skaldyr afhænger af verdensmarkedspriserne, som igen afhænger af flere faktorer. Disse faktorer vil ofte være uafhængige eller i hvert fald være meget lidt påvirkelige af Grønlands fiskeri. Dette kan have flere forskellige årsager, men hovedårsagerne for dette er at Grønland spiller en meget lille rolle på verdensmarkedet og at der findes substitutter for de Grønlandske produkter.

Grønlandske produkter udgør en lille del af verdensmarkedet, derved vil den grønlandske produktion, hvad enten den falder eller stiger i mængde, ikke påvirke verdensmarkedsprisen. Desuden vil der som nævnt være substitutter for de grønlandske produkter, der ellers ville kunne påvirke verdensmarkedet.

Den vigtigste faktor, der influerer på prisen af de produkter Grønland eksporterer, er dog den generelle udbud/efterspørgselssituation på verdensmarkedet. Stiger udbuddet af et produkt vil prisen falde, og omvendt hvis efterspørgslen stiger, så vil prisen stige. Udbuddet af fisk og skaldyr afgøres naturligvis af hvor meget der fanges, og som oftest er det kvoterne, der er den begrænsende faktor for fiskernes fangster, men fangsterne påvirkes naturligvis også af andre reguleringsmekanismer og af biologiske forhold. I de senere år er fødevarerproducenter også

¹ Grønlandstatistik, Udenrigshandel 2009:1.

begyndt at se på certificerede produkter, hvor markedsprisen kan påvirkes, såfremt en produktart er berørt af ikke bæredygtigt fiskeri. Eksempelvis er nogle repræsentanter fra det grønlandske fiskerierhverv interesseret i opnåelsen af Marine Stewardship Council (MSC) certificering til rejer, hellefisk m.v.

Fiskeriet i Grønland udvikles, og der er strukturelle ændringer som betyder, at produktionen og effektiviteten forbedres. Fiskerikommissionens betænkning fra 2009 har anført, at det kan være nødvendigt med en strukturel ændring af fiskeriet til et stigende kapitalintensivt fiskeri. Dette vil påvirke indtjeningen for den enkelte fisker, og den samlede økonomi i fiskeriet.

I kraft af rigsfællesskabet indgår Grønland sammen med Danmark og Færøerne i en mønt- og valutaunion. Dette fællesskab har i kraft af den fastkurspolitik, der er blevet ført overfor Euroen, betydet at eksporten af grønlandske varer ikke umiddelbart er påvirkelig af valutaudsving.

Grønland eksporterer næsten udelukkende til Danmark eller andre EU-lande, og mange varer reeksporteres ud af EU, således har valutaudsving betydning for de grønlandske varer. Gennem de seneste år er Euroen blevet styrket, og hermed også den danske krone. Det betyder, at varer fra EU og Grønland er blevet relativt dyrere i de lande, hvortil der eksporteres. Det vil normalt påvirke prisen i en negativ retning.

Den islandske kronkurs har oplevet en betydelig nedgang i styrke i slutningen af 2008. Dette betød en nedgang i den grønlandske konkurrenceevne i forhold til islandske fiskeprodukter, hvilket kan have indflydelse på eksporten.

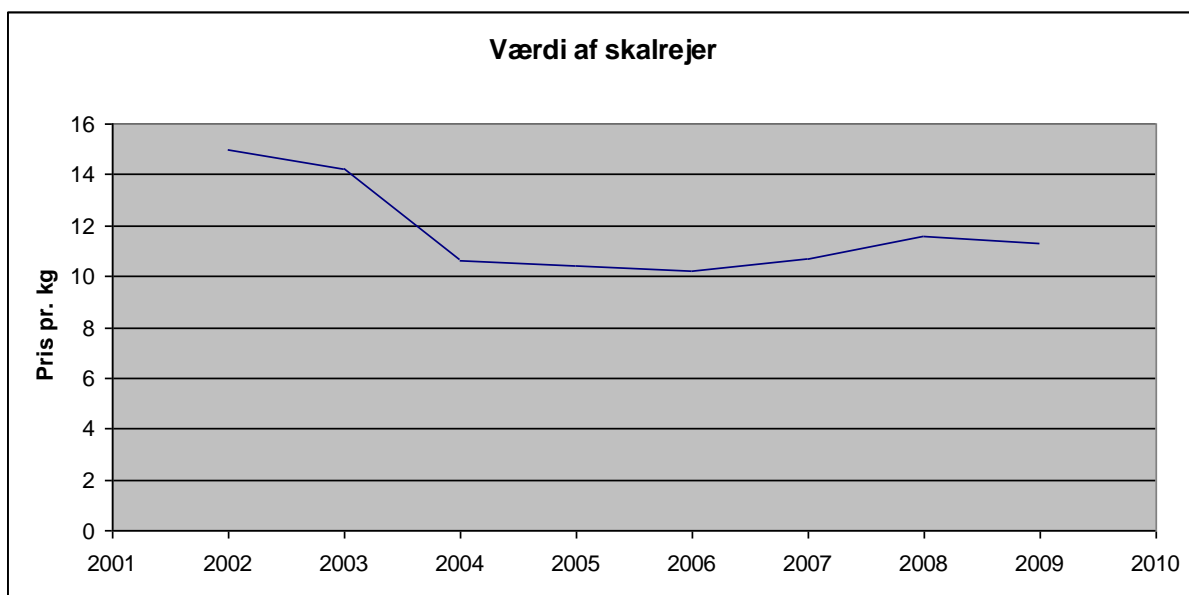
Bytteforholdet, der er forholdet mellem udviklingen i import- og eksportpriserne, for den grønlandske økonomi er på grund af de senere års aftagende rejsepriser blevet forværret. De aftagende rejsepriser er primært henført til skalrejer.²

3.2 Rejer

Rejeeksporten deles ind i 2 grupper – skalrejer og kogte pillede rejer. Gennemsnitsprisen for skalrejer i 1. halvår af 2009 har været på 11,3 kr./kg, hvilket svarer til en reduktion på 2,6 % i forhold til 2008, figur 1 viser prisudviklingen for skalrejer i perioden 2002 - 2009. I første halvdel af 2009 er der sket et fald i mængden af eksporterede skalrejer på 4 %. Faldet i prisen og mængden af skalrejer betyder, at værdien af eksporten for 1. halvår af 2009 er faldet med 14 mio. kr. i forhold til samme periode sidste år.

² Det rådgivende udvalg vedrørende Grønlands økonomi; Den økonomiske udvikling i Grønland 2008.

Bytteforholdet, der henvises til i ovenstående afsnit, kan på baggrund af faldet i prisen på rejer, forventes at være blevet forværret i 2009. Det skal dog bemærkes, at det er løbende priser der benyttes, og statistikken er for 1. halvår af 2009.

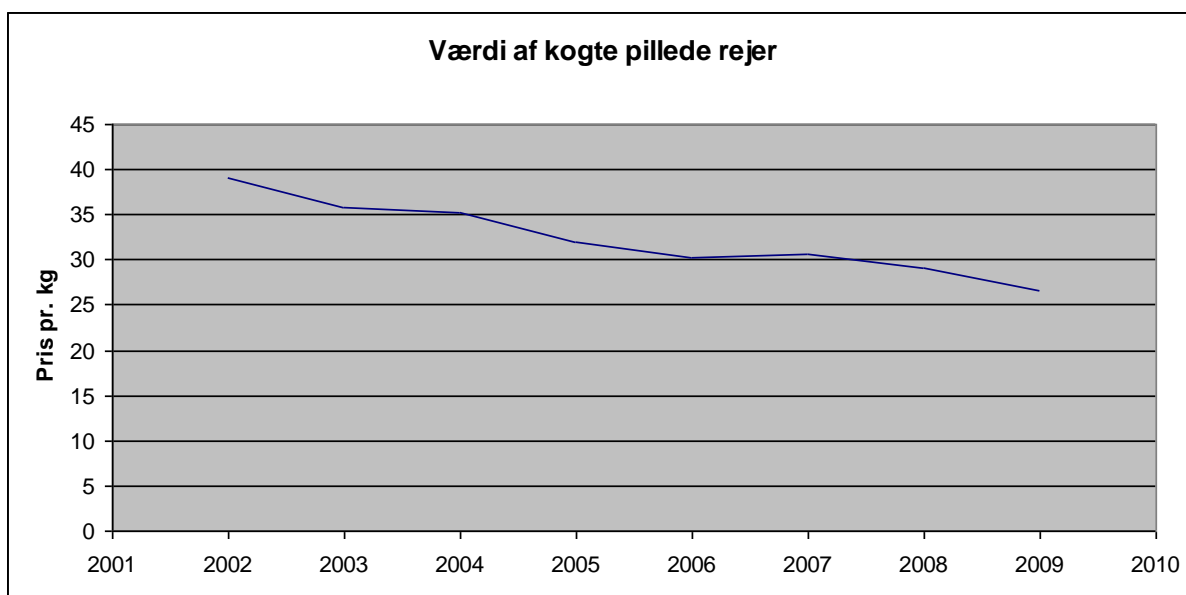

Figur 1 Værdi af skalrejer. (Løbende priser for skalrejer)periode 2002-2009

Kilde: Grønlands Statistik: Udenrigshandel 2009:2

Prisfaldet for kogte pillede rejer har været større end tilfældet for skalrejer. Gennemsnitsprisen for 1. halvår af 2009 har været på 26,6 kr./kg. Dette svarer til et fald på 9 % i forhold til 2008, illustrationen af prisudviklingen på kogte pillede rejer i figur 2, viser generel reduktion af priserne gennem perioden 2002 – 2009, med undtagelse af 2007. Yderligere er der den eksporterede mængde i 1. halvår af 2009 faldet med 3 % i forhold til samme periode sidste år, i alt betyder det at værdien af den samlede eksport af kogte pillede rejer er faldet med 35 mio. kr.³

³ Grønlands Statistik, Udenrigshandel 2009:2

Figur 2. Værdi af kogte pillede rejer. (Løbende priser for kogte pillede rejer) periode 2002-2009

Kilde: Grønlands Statistik; Udenrigshandel 2009:2

Samlet er rejeeksporten af skalrejer og kogte pillede rejer faldet med 49 mio. kr. svarende til en reduktion på 9 %, i første halvår 2009 i forhold til første halvår 2008. Årsagen til dette fald skyldes et fald i både pris og eksporterede mængde.

3.3 Hellefisk

Hellefisk er den anden vigtigste art i det Grønlandske fiskeri og udgjorde 17 % af værdien af den samlede fiskeeksport i 1. halvår 2009. Hellefisk frosset hel er med to tredjedele af den samlede produktion det vigtigste eksportprodukt, prisen er i 1. halvår 2009 18,4 kr./kg, hvilket er på samme niveau som 1. halvår 2008.⁴ Prisen på hellefisk filet er faldet med 8 % til 26,6 kr./kg. Reduktionen i den samlede eksporterede mængde på 5 % til 6.084 tons, og faldet i prisen på nogle hellefisk produkter, gør at værdien af den samlede hellefisk eksport er faldet med 12 % til 126 mio. kr. i 1. halvår 2009.

3.4 Torsk

Stigningen i mængden af fanget torsk fra de forrige år er fortsat, således at mængden af fanget torsk er steget med 8 % (327 tons) til 4.355 tons i 1. halvår 2009 i forhold til 1. halvår 2008. I andet halvår af 2009 har der været en tendens til, at prisen for torsk frosset hel har haft et mindre prisfald, mens der har været en svag stigning i prisen for frosset filet i 2. halvår i forhold til 1.halvår 2009. Den nedadgående prisændring for torsk, er først slået markant igennem i starten af 2009.

⁴ Grønlands Statistik; Grønlands Udenrigshandel 2009:2

De to vigtigste produkter frosset hel og frosset filet, har begge været udsat for kraftige reduktioner i prisen på henholdsvis 35 % til 11,8 kr./kg og 32 % til 19,6 kr./kg.

Der er sket en forskydning i torskeprodukterne fra frosset hel til frosset filet, således er mængden af eksporteret torsk frosset hel faldet med 18 % til 2.346 tons, mens eksporten af frosset filet er steget med 66 % til 1.775 tons i 1. halvår 2009. Produktionsforskydningen mod et højere prissat produkt har ikke kunne dæmme op mod det kraftige prisfald på torskeprodukter. Således er værdien af den samlede eksport af torsk faldet med 21 % til at have en værdi på 68 mio. kr. i 1. halvår 2009. Dette svarer til et fald i eksporten af torsk på 18 mio. kr.

Indhandlingsprisen for hele torsk i Grønland er sat i faste rammer gennem aftaler mellem KNAPK og indhandlingsselskaberne, og derved er udviklingen af indhandlingsværdien forskellig fra eksportprisen.

Verdensmarkedsprisen har en forsinket virkning på prisudviklingen i indhandlingsprisen. Det skal til slut anføres, at indhandlerne i Grønland i starten af 2009 har gennemført store nedsættelser på indhandlingspriserne på torsk, helt ned til mellem 40 og 50 % ift. 2008-prisen. Denne udvikling skyldes først og fremmest reducerede verdensmarkedspriser.

3.5 Andre arter

Den samlede eksport af andre fiske- og skaldyrsprodukter er steget med 6 mio. kr. til i alt 70 mio. kr. i 1. halvår af 2009, det er en stigning på 9 %. De væsentligste arter i forhold til eksportværdien er stenbiderrogn (17 mio. kr.), krabber (15 mio. kr.) og kuller (8 mio. kr.). Blandt de enkelte arter har der været store udsving. Havkat er blandt de få arter hvor prisen er steget, prisstigningen på 94 % til 20,6 kr. pr. kg, har resulteret i en stigning i eksporten på 146 % til en værdi på 7,7 mio. kr. i 1. halvår 2009.

3.6 Den samlede eksport

Det overordnede billede af udviklingen mellem 1. halvår 2008 og 1. halvår 2009 er et fald i priserne for langt hovedparten af arterne. Kun enkelte af de sekundære fangster kan notere en stigning i prisen. Det generelle prisfald kombineret med et mindre fald i den samlede eksportmængde resulterer i et fald af den samlede eksportværdi. I 1. halvår 2009 udgjorde den samlede eksportværdi 757 mio. kr. hvilket er et fald på 73 mio. kr. i forhold til 1. halvår 2008 hvilket svarer til et fald i værdien af den samlede eksport af fiske- og skaldyrsprodukter på 9 %⁵.

⁵ Grønlands Statistik; Udenrigshandel 2009:2

4. Rejer

4.1. Vestgrønland

4.1.1. TAC-fastsættelse for 2009

Den biologiske rådgivning anbefaler, at de samlede fangster af rejer ved Vestgrønland i 2009 angivet til 110.000 tons, og helst mindre, dette er uændret i forhold til 2008.

Den biologiske rådgivning for rejer har de seneste par år været formuleret således, at den ikke direkte anbefaler et bestemt TAC-niveau. I stedet angives risikoen, der er for at rejebestanden falder til et niveau under det biologiske optimale niveau ved en given TAC. Ud fra de konsekvenser forskellige størrelser TAC har for bestandsudviklingen giver den videnskabelige komite deres anbefaling. I rejerådgivningen for 2009 for Vestgrønland og det tilstødende canadiske område (Davis Strædet) angiver biologerne således, at en samlet TAC på 110.000 tons, giver en risiko på 21-39 %, for at dødelighedens størrelse overstiger dødeligheden ved den biologiske optimale bestandsstørrelse. En TAC på 110.000 tons vil derfor sandsynligvis ikke få biomassen under det bæredygtige niveau i 2009, men risikoen for at dødeligheden overstiger bæredygtigheden er dog relativ høj.

Siden begyndelse af 1990'erne har rejebestanden ved Vestgrønland været i fremgang. Bestanden nåede i 2003 et højt niveau, men er siden formindsket. Derudover har antallet af rekrutter (mængden af små rejer, der vil bidrage til fiskeriet) gennem flere år været på et meget lavt niveau. Selvom bestanden i dag vurderes til at være på et relativt højt niveau, er det nuværende fangstniveau ikke bæredygtigt.

I 2003 indførte biologerne en ny beregningsmodel for rådgivningen. Det nye består i, at bestanden nu beregnes ud fra den samlede dødelighed som følge af enten fiskeri, eller at rejerne bliver spist af torsk. Den model, der blev benyttet i tidligere år, tog ikke højde for at en del rejer bliver spist af torsk. Dette betyder at hvis torskebestanden vokser, vil dette medføre en øget dødelighed hos rejerne i form af predation fra torsk, dette vil sandsynligvis på sigt resultere i en reduktion i den anbefalede fangstmængde.

Rådgivningen siden år 2002 fremgår af tabel 1.

Tabel 1: Den biologiske rådgivning 2002 – 2009 for rejer ved Vestgrønland.

Rådgivning	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Vest	85.000	100.000	130.000	130.000	130.000	130.000	110.000	110.000

Rådgivningen for 2004 og frem forudsætter, at fangsterne rapporteres korrekt, idet de anbefalede fangsttal inkluderer den såkaldte overpakning, altså det forhold, at rederierne overpakker emballagen med gennemsnitligt 23 % (som ikke er inkluderet i emballagens nettovægtangivelse). Indtil 2004 logbogsførte rederierne ikke denne overpakning. Den reelle stigning i TAC'en fra 2003 til 2004 er derfor kun på ca. 6 %.

Naalakkersuisut valgte, at fastsætte en TAC for 2009 for Vestgrønland på 114.570 tons en reduktion i forhold til den fastsatte TAC i 2008 på 127.300 tons.

4.1.2. Fordeling af kvoten mellem udenskærs og indenskærs fiskeri

Rejekvoten er blevet fordelt mellem den havgående og den kystnære flådekomponent i overensstemmelse med den kvotefordelingsaftale som APK og KNAPK indgik i december 2001. Aftalen, som nu er lovfæstet i Fiskeriloven, fastslår at den grønlandske kvote for rejer ved Vestgrønland fordeles med 43 % til kystflåden og med 57 % til havflåden.

Denne fordelingsnøgle, som er udtryk for en betydelig forenkling af fordelingen af kvoten mellem de to grønlandske flådekomponenter, har været anvendt siden 2002.

Af TAC'en på 114.570 tons får den havgående flåde 63.025 tons, og den kystnære flåde får 47.545 tons. De resterende 4.000 tons tildeles EU i henhold til Athen-aftalen mellem EU og Grønland.

4.2. Østgrønland

4.2.1. TAC-fastsættelse for 2009

For Østgrønland er den biologiske rådgivning i 2009 for hele området, inkl. det tilstødende islandske område, på 12.400 tons, hvilket er uændret i forhold til de forrige år. Rådgivningen inkluderer, siden 2004, overpakning og er årsagen til den tilsyneladende stigning i den anbefalede fangstmængde. Der er dog ikke tale om en reel stigning, idet rederierne indtil 2004

fiskede den overpakkede mængde uden at logbogsføre den. Rådgivningen siden 2001 fremgår af tabel 2.

Tabel 2: Den biologiske rådgivning 2001-2009 for rejer ved Østgrønland.

Rådgivning	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Øst	9.600	9.600	9.600	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400

Naalakkersuisut har på baggrund af den biologiske rådgivning fastsat en TAC på 12.400 tons for Østgrønland, hvoraf 5.400 tons går til grønlandske rederier, de resterende 7.000 tons tildeles EU. Fiskeriet ved Østgrønland foregår udelukkende udenskærs.

4.3. Rejekvoter i internationalt farvand

4.3.1. Rejer ved Flemish Cap, NAFO-område 3M

Fiskeriet af rejer ved fiskebanken Flemish Cap i NAFO-området 3M foregår i internationalt område, og fiskeriet er reguleret af den Nordvestatlantiske Fiskeriorganisation, NAFO (Northwest Atlantic Fisheries Organization). Den biologiske rådgivning anbefaler i 2008 ligesom i 2006-2007 en maksimal fangst af rejer på 48.000 tons i dette område. I 2009 er den biologiske rådgivning at udnyttelsesgraden ikke bør overstige niveauet fra 2005 og 2006.

De senere år har fangsterne været noget større end biologernes anbefaling. Det skyldes formodentlig, at anbefalingen gives i tons, mens fiskeriet reguleres efter et fiskedagesystem. Det gør det svært at "ramme" den biologiske rådgivning.

Grønland havde igen i 2009 515 fiskedage til rådighed i 3M. Der var tale om en roll-over fra forrige år, altså en gentagelse af TAC'en og fordelingen for 2007 og 2008. Der har i flere år været gjort bestræbelser på at indføre et kvoteforvaltningssystem i 3M, men NAFO har indtil videre ikke kunnet nå til enighed herom.

4.3.2. Rejer ved Grand Bank, NAFO-område 3L

Rejebestanden ved fiskebanken Grand Bank i NAFO-området 3L findes hovedsageligt indenfor canadisk fiskeriterritorium, men også delvist i internationalt område. Fiskeriet i internationalt område er reguleret af den Nordvestatlantiske Fiskeriorganisation NAFO (Northwest Atlantic Fisheries Organization). Den biologiske rådgivning for 2009 anbefaler en maksimal fangst på 25.000 tons rejer i NAFO-området 3L. Der er blevet fastsat en TAC på 30.000 tons, hvilket er en forøgelse på 5.000 tons i forhold til TAC'en for 2008.

Den biologiske rådgivning blev i 2003 øget væsentligt til 13.000 tons i forhold til de foregående års 6.000 tons årligt. For 2008 er rådgivningen som nævnt på 25.000 tons. I henhold til aftalen mellem Canada og NAFO fra 1999, skal Canada have 5/6 af den samlede reje-TAC, idet rejebestanden i det internationale område i 3L hænger sammen med den canadiske rejebestand inden for Canadas 200 sømylegrænse. En TAC på 30.000 tons betyder, at Canada får 25.000. De resterende 5.000 tons fordeles ligeligt mellem de øvrige 15 NAFO-lande⁶ med en kvote på 333 tons til hver. Grønland optræder i NAFO i delegationen ”Danmark på vegne af Færøerne og Grønland”, og kvoten på 333 tons er derfor til deling med Færøerne.

For 2009 valgte Danmark på vegne af Færøerne og Grønland igen at protestere mod NAFO's kvotefordeling, fordi man fandt, at Grønland og især Færøerne på baggrund af sit historiske fiskeri, bidrag til biologisk forskning m.m. er berettiget til en væsentligt højere og mere retfærdig andel af TAC'en. De øvrige NAFO-medlemmer ønskede derimod at fastholde den ovenfor beskrevne allokeringssmodel, og at foretage en roll-over for 2009⁷. Grønland og Færøerne vedtog derfor - ligesom i 2003 - 2008 - at fastsætte en autonom kvote på 3.101 tons rejer i NAFO-område 3L for 2009. Dermed svarer stigningen i den autonome kvote forøgelsen af TAC'en fastsat af NAFO medlemmerne. Af den autonome kvote tildeles 530 tons til Grønland.

4.3.3. Rejer ved Svalbard

Ved indgåelsen af fiskeriaftalen med Norge i 1992 gjorde Grønland opmærksom på, at Grønland/Danmark ikke har accepteret den ensidige norske udmelding om en ”fiskeværn-zone”, som Norge har indført for at regulere fiskeriet omkring Svalbard. Grønland fremfører hvert år under de bilaterale forhandlinger med Norge sin position. Konkret indskrives en passus i de årlige protokoller. I protokollen for 2009 var den formuleret således:

”Når det gjelder rekefisket ved Svalbard, viste den norske delegasjonen til at de forskrifter om rekefisket ved Svalbard som ble innført 19. juli 1996, vil bli håndhevet. Den grønlandske delegasjonen viste i denne sammenheng til at det grønlandske syn på denne regulering framgår av PM overlevert norske myndigheter 11. september 1997.”

⁶ Fra og med 1. januar 2005 er NAFO's medlemslande reduceret til 11, jf. note 2.

⁷ EU har for 2006 og 2007 fået tildelt 5 *244 tons pga. udvidelsen med de tre baltiske lande og Polen pr. 1. januar 2005. Der er tale om et brud med den hidtidige fordelingsnøgle/-politik i 3L, hvor hvert NAFO-medlem fik den samme kvoteandel, i og med at de baltiske lande og Polen har fået deres hidtidige kvoteandele i 3L med sig over i EU. Dette brud med den hidtidige fordelingspolitik startede i 2005 (se note 1).

Grønland har ikke noget rejefiskeri i Svalbard-området, og har ikke haft det siden begyndelsen af 1980'erne. Men Grønland har altså ikke afskrevet sine muligheder i fremtiden. I henhold til de gældende norske forskrifter for rejefiskeriet ved Svalbard fra 1997 (som Grønland altså ikke anerkender) har Grønland adgang til at fiske efter rejer med fem fartøjer i 450 fiskedage i dette område.

5. Andre arter

5.1. Vestgrønland

5.1.1. Hellefisk

Den biologiske rådgivning for det udenskærs hellefiskefiskeri i Davis Strædet anbefaler, at TAC'en for 2009 fastholdes på 11.000 tons. Bestanden deles mellem Canada og Grønland. Bestanden i Davis Strædet anses for at være stabil. Den grønlandske andel af TAC'en har ligget på 5.500 tons siden 1998.

I 2001 blev der indført en særskilt TAC på 4.000 tons for det udenskærs hellefiskefiskeri i Baffin Bugten. TAC'en var baseret på en undersøgelse fra 2000 i den canadiske del af Baffin Bugten. Ligesom TAC'en for Davis Strædet, deles denne TAC med Canada. Rådgivningen blev i 2003 fordoblet til 8.000 tons og igen i 2006 forøget med 5.000 tons til 13.000 tons. Rådgivningen for 2009 er uændret fra 2008 og fastsat til 13.000 tons.

På denne baggrund har Naalakkersuisut fastsat den grønlandske kvote for 2009 til 5.500 tons for kvoteområde SV (Davis Strædet), og 6.500 tons for kvoteområde NV (Baffin Bugten). TAC'en for Baffin Bugten er dog foreløbig, idet der tages forbehold for en eventuel kvoteforhøjelse til samme niveau som det canadiske, såfremt det igen skulle vise sig at Canada tager mere end halvdelen af kvoten. Grønland har ikke indgået en forvaltningsaftale med Canada om deling af de fælles bestande, men der har været tradition for, at landene fastsætter en TAC, der svarer til halvdelen af den fangstmængde, som den biologiske rådgivning anbefaler. For at have det bedst mulige forhandlingsudspil vurderes det som anbefalelsesværdigt, at Grønland for fremtiden følger Canadas eksempel og sætter samme TAC-andel som Canada.

5.1.2. Skolæst

Rådgivningen for skolæst ved Vestgrønland/Canada er at biologerne anbefaler, at der fortsat ikke fiskes direkte på bestanden i 2009. Bifangster i andre fiskerier bør desuden begrænses til det lavest mulige.

Fiskerierhvervet vurderede, at det ikke er muligt at fiske hellefisk uden bifangst af skolæst. Naalakkersuisut har derfor fastsat en bifangstkvote på 2.000 tons.

5.1.3. Rødfisk

Den biologiske rådgivning for dybhavsrødfisk (*Sebastes mentella*) og stor rødfisk (*Sebastes marinus*) anbefaler, at der ikke fiskes direkte på bestandene førend en betydelig øgning er indtruffet. Bifangst af rødfisk i rejefiskeriet bør begrænses til det lavest mulige niveau. Den seneste biologiske rådgivning for rødfisk i NAFO underområde 1 er fra 2008, og er gældende frem til den næste biologiske rådgivning der vil blive foretaget i 2010.

Naalakkersuisut har – ligesom i perioden 2005 - 2008 - fastsat TAC'en for rødfisk til 1.000 tons for 2009. Der er tale om en betydelig reduktion i forhold til 2002 og 2003, hvor TAC'en var på henholdsvis 8.000 tons og 19.200 tons. Reduktionen skyldes, at det reelle minimumsbehov er faldet til 1.000 tons efter genforhandlingen af fiskeriaftalen mellem Grønland og EU i sommeren 2003 (Athen-aftalen). Et af resultaterne af genforhandlingen var at "papirfiskene", dvs. fisk som det ikke er kommercielt interessant at udnytte, blev fjernet fra EU-aftalen. Denne linje blev fastholdt i 2009 og blev således fastsat til 1.000 tons.

5.1.4. Helleflynder

Der foreligger ingen biologisk rådgivning, og ingen fangster af betydning af helleflynder. Der er ingen ny udvikling i forhold til tidligere og Naalakkersuisut fastholder derfor i 2009 den hidtidige kvote på 1.200 tons.

5.1.5. Havkat

Den biologiske rådgivning anbefaler, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangster i rejefiskeriet bør derfor begrænses til det lavest mulige niveau. Der er observeret forbedringer i biomassen gennem de senere år, hvilket giver håb om at bestandene på sigt kan genetablere sig på bankerne.

Frem til 2003 lå den årlige kvote på 6.000 tons. Efter at "papirfiskene" blev fjernet fra EU-aftalen (jf. ovenfor), er det reelle minimumsbehov på 1.000 tons. Naalakkersuisut fastsatte derfor en TAC på 1.000 tons for 2009.

5.1.6. Lodde

Der er ingen biologisk rådgivning på grund af manglende viden om bestanden. I årene 1997 – 1999 blev der fastsat en årlig kvote på 25.000 tons for at anspore til udnyttelse af bestanden. Kvoten førte dog ikke til noget fiskeri, hvorfor den blev sat ned til 0 i 2000. I 2000 blev der imidlertid indgået en ny fiskeriprotokol med EU for perioden 2001- 2006 (Protokol IV). Ifølge denne skal EU hvert år tildeles en kvote på 25.000 tons. Ingen EU-fartøjer har imidlertid ønsket at udnytte kvoten, og EU ønskede den derfor fjernet. Dette skete i forbindelse med midtvejsforhandlingerne med EU (Athen-aftalen).

Naalakkersuisut har valgt at opretholde TAC'en på 25.000 tons. I henhold til protokollen med Færøerne skal overskydende loddekvote stilles til rådighed til rederier fra Færøerne på kommercielle vilkår. For 2009 blev TAC'en fastsat til 25.000 tons lodde.

5.1.7. Krabber

Krabbefiskeriet har siden begyndelsen dette årtusinde været udsat for en voldsom tilbagegang, om end det er stabiliseret gennem de senere år på baggrund af indførelse af forvaltningsmodel, herunder forvaltningsområder. En række af de store udenskærs producerende krabbefartøjer måtte i 2003 stoppe deres fiskeri midt på året på grund af konkurs eller manglende rentabilitet i fiskeriet.

Som følge heraf vedtog daværende Naalakkersuisut i 2004 – efter anbefaling af biologerne - en ny forvaltningsmodel for krabbefiskeriet. For det udenskærs fiskeri indebærer den nye bekendtgørelse bl.a. at der er oprettet fire krabbekasser, hvor fiskeri er forbudt for fartøjer på og over 75 BRT/120 BT. Endvidere er området nord for 64°15 N lukket for fiskeri i årets tre første måneder. Den nye bekendtgørelse trådte i kraft den 1. juli 2004. Baggrunden for den strammere forvaltning er et ønske om, at gøre fiskeriet mere bæredygtigt.

Fra 2005 begyndte biologerne at opdele rådgivningen på separate geografisk afgrænsede forvaltningsområder. Det gjaldt også den udenskærs rådgivning, uagtet at det udenskærs fiskeri ikke er opdelt på forvaltningsområder, men foregår frit uden for tre sømil fra basislinien (undtaget er dog krabbekasserne, og to lukkede udenskærs områder). For Vestgrønland som helhed (indenskærs og udenskærs) anbefalede biologerne at fangsterne i 2005 reduceres med gennemsnitligt 30 % i forhold til 2004; den anbefalede reduktion var

størst i det udenskærs fiskeri, hvor det desuden blev tilrådet, helt at lukke visse områder for fiskeri med henblik på genopbygning af bestanden.

I den biologiske rådgivning for 2009 anbefales det, at der indføres en general fiskesæson fra ultimo marts til medio juli for samtlige forvaltningsområder. Indførelse af en fiskesæson vil sikre rekrutteringen til bestanden og vil desuden være med til at reducere udsmid og dødelighed, og dermed sikre en mere hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcen.

Udenskærs Disko Bugt forligger der ingen biologiske undersøgelser, og anbefalingen om at fangstniveauet ikke overstiger 130 tons er uændret i forhold til 2008. For Sisimiut udenskærs anbefales der at der åbnes for fiskeri med en fangst på 300 tons, yderligere anbefales det at ressourcen udnyttes med forsigtighed. Der forligger ingen rådgivning for udenskærs Maniitsoq, grundet manglende biologiske undersøgelser. Udenskærs Nuuk-Paamiut er rådgivningen uændret i forhold til 2008 med et fangstniveau der ikke bør overstige 1.600 tons.

Naalackersuisut besluttede for 2009 at fastsætte en samlet TAC på 1.930 tons til det havgående fiskeri, hvoraf EU allokeres 500 tons i henhold til den nye EU aftale gældende fra 1. januar 2007. Som det fremgår af nedenstående tabel, er TAC'en tidligere blevet voldsomt reduceret.

Tabel 3: Naalackersuisut udenskærs TAC på krabber 2001-2009 (tons)

Havgående kvote	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
TAC	17.000	17.000	8.500	2.405	1.500	1.500	500	500	1.930

Reduktionen i TAC'en er udtryk for Naalackersuisuts ønske om i højere grad at tage udgangspunkt i den biologiske rådgivning ved fastsættelsen af krabbe-TAC'en.

I 2007 blev Holsteinsborgdybet ved Sisimiut genåbnet fra den 15. august til den 31. oktober 2007. Åbningen af Holsteinsborgdybet fastholdes i 2008 og desuden åbnes det udenskærs område ved Maniitsoq-Kangaamiut i 2008.

Derudover aftaler erhvervet selv en eventuel lukning af krabbefiskeriet, for at minimere fangster af bløde krabber.

5.2. Østgrønland

5.2.1. Hellefisk

Hellefiskebestanden ved Østgrønland er en fællesbestand med Island og Færøerne. Størstedelen af fiskeriet er trawlfiskeri i islandsk zone.

ICES anbefaler for 2009 at de samlede fangster ikke overstiger 5.000 tons, i 2008 lød rådgivningen på en TAC på mindre end 15.000 tons. Rådgivningen gives for den samlede bestand til deling mellem de tre kyststater.

I modsætning til de fleste andre arter, er hellefiskebestanden ved Østgrønland ikke omfattet af en aftale. Det er ellers normal praksis ved fællesbestande, der deles med andre lande. I december 2003 er der imidlertid på islandsk initiativ aftalt en møderække med henblik på at opnå en aftale om fælles forvaltning af hellefisk (og rødfisk) mellem Island, Grønland og Færøerne.

Den islandske kvote for 2009 er på 15.000 tons; altså den samlede kvote for fællesbestanden. Færøerne har ikke en egentlig kvote, men regulerer fiskeriet i form af fiskedage.

Grønland har tidligere tildelt sig selv 8/11 af TAC'en. I 2003 og 2004 indstillede Fiskerirådet imidlertid, at Grønland fastsætter den samme TAC som Island for utvetydigt at signalere, at vi ikke accepterer at islændingene tager hele kvoten. Samtidig blev det dog sikret, at Grønlands TAC ikke blev opfisket, idet det ikke er Grønlands hensigt, at tiltage sig hele kvoten.

Naalakkersuisut besluttede igen i 2009, at fastsætte den samme TAC som Island, dvs. en TAC på 15.000 tons, af disse er 2.600 tons ikke allokeret.

5.2.2. Skolæst

Der er ingen biologisk rådgivning for skolæst. Det eksisterende fiskeri antyder, at der er tale om en bestand af meget beskedne størrelse.

Naalakkersuisut har valgt, at reducere TAC'en fra 2007 på 3.000 tons til 2.000 tons i 2008, denne størrelse TAC er fastholdt i 2009. Der er tale om en bifangstkvote i forbindelse med fiskeriet efter hellefisk.

5.2.3. Bundlevende rødfisk

Bundlevende rødfisk omfatter en blanding af to arter, nemlig stor rødfisk (*Sebastes marinus*) og bundlevende dybhavsrødfisk (*Sebastes mentella*). Arterne adskilles ikke i fangststatistikken. Området for bestanden strækker sig til Island og Færøerne. Det meste fiskeri foregår i islandsk zone.

Den biologiske anbefaling fra ICES er maksimal fangst af den bundlevende rødfisk (*S. mentella*) er 10.000 tons i 2009. Den anbefalede maksimale fangst af stor rødfisk (*S. marinus*) er fastsat til 30.000 tons.

TAC'en har i perioden 1997-2003 været fastsat til 62.320 tons. Fiskerirådet anbefaler en mere realistisk TAC, idet "papirfiskene" er fjernet fra EU-aftalen, og på denne baggrund blev TAC'en i 2006 reduceret til 17.500 tons og i 2007 til 5000 tons. I 2009 besluttede Naalakkersuisut at fastholde TAC'en på 1.000 tons.

Der blev i december 2003 igangsat et initiativ med henblik på, at nå til enighed om en fælles forvaltning af bestandene mellem Grønland og de to andre kyststater, Island og Færøerne. Der har været afholdt en række møder om emnet, uden at parterne er nået til enighed endnu.

5.2.4. Helleflynder

Der foreligger ingen biologisk rådgivning for helleflynder ved Østgrønland, og der er ingen ny udvikling i forhold til tidligere. Efter Fiskerirådets ønske blev TAC'en forhøjet til 1.000 tons i 2002. Indtil da havde den været på 800 tons. Ønsket var blandt andet begrundet i hensynet til fiskeriaftalerne med Rusland og Norge.

Naalakkersuisut har i 2009, ligesom i 2007 og 2008, fastsat TAC'en til 2.000 tons. Dette skyldes primært, at EU tildeles en kvote på 1.075 tons.

5.2.5. Havkat

Der er ingen biologisk rådgivning og ingen ny udvikling i forhold til tidligere. Naalakkersuisut fastsatte derfor i 2009, med udgangspunkt i sidste års kvotefastsættelse, kvoten til 1.000 tons.

5.2.6. Lodde

Loddebestanden i farvandet mellem Jan Mayen, Island og Grønland er en fællesbestand, som er reguleret i en trepartsaftale mellem Norge, Island og Grønland. De tre lande

samarbejder om at fastsætte TAC'en på grundlag af rådgivning fra Havforskningsinstituttet på Island.

Loddeaftalen er en kompliceret aftale, og TAC'en fastsættes i flere tempi. Kvoteariet løber fra 20. juni til 30. april det efterfølgende år. I maj-juni er østlodden fredet. Normalt fastsættes en foreløbig TAC i juni, og en endelig TAC i december. Den endelige kvotefordeling mellem de tre lande beregnes ud fra den endelige TAC.

For 2008/09 er den biologiske anbefaling at der ikke fiskes på bestanden, en kraftig reduktion i forhold til 2007/08 hvor den biologiske rådgivning løb på 308.000 tons.

I 2009 er den endelige TAC fastsat til 130.000 tons, på baggrund af biologisk rådgivning fra ICES og det islandske Havforskningsinstitut. Ud fra trepartsaftalen har Grønland krav på 11 %, det vil sige 14.300 tons og heraf har EU ifølge EU aftalen krav på 7,7 %. EU's andel er derfor 10.010 tons og tilbage til det grønlandske fiskeri bliver således 4.950 tons.

5.2.7. Blåhvilling

Blåhvillingbestanden er en fællesbestand for EU, Norge, Færøerne og Island. Grønland betragter sig som kyststat og advokerer for dette i NEAFC (Den Nordøstatlantiske Fiskerikommission), hvor de øvrige kyststater dog ikke formelt anerkender denne status. På trods af dette, tildeles Grønland en blåhvillingkvote gennem NEAFC, og det samme gør Rusland, som heller ikke er anerkendt kyststat. Grønland og Rusland deltager med jævne mellemrum som observatører ved kyststatsmøderne.

Fra slutningen af 1990erne og frem til 2004 er fangsterne steget år for år, og nåede i 2004 op på 2,4 mio. tons. Herefter er fangsterne faldet en smule igen, og var i 2007 på ca. 1,6 mio. tons. Den samlede fangst overgår langt den biologiske rådgivning. På denne baggrund aftalte kyststaterne at fangsten for 2008 ikke måtte overstige 1.25 mil. tons for hele bestanden. Dette var dog stadig væsentligt mere end den biologiske rådgivning på 835.000 tons. Kyststaterne aftalte at den maksimale fangst af blåhvilling i 2009 er på 543.043 tons, hvoraf Grønland er tildelt 3.194 tons. Af disse kan indtil 2.000 tons fanges færøsk zone.

Grønland fiskede for første gang på bestanden i 2006, hvor Naalakkersuisut fastsatte en kvote på 10.000 tons i internationalt farvand og yderligere 10.000 tons. i grønlandsk zone. Dette

blev gjort med henblik på at udvikle fiskeriet af bestanden. Denne linje er siden blevet fastholdt (fangsterne i grønlandsk zone beløber sig dog indtil videre kun til nogle få hundrede tons). I 2009 fastsatte man en kvote på 10.000 tons i grønlands zone og 3.194 tons i internationalt farvand. Kvoten i internationalt farvand blev fastsat af kyststaterne i NEAFC, og nedgangen i forhold til tidligere afspejler, at den samlede kvote for bestanden er blevet nedsat.

5.3. Vest- og Østgrønland

5.3.1. Torsk

ICES anbefaler fortsat, at der i 2009 ikke fiskes direkte på bestanden af torsk, således at bestanden har mulighed for at blive genopbygget. ICES anbefaler desuden at der udarbejdes en flerårig forvaltningsplan der sikrer at fiskeriet ikke ekspanderer før der er registreret en betragtelig stigning i biomassen og rekrutteringen til bestanden.

Daværende Naalakkersuisut havde i 2007 fastsat en TAC på 5.000 tons til havgående og frit kystnært fiskeri. Naalakkersuisut nedsatte i 2007 en arbejdsgruppe, som skulle fremkomme med et forslag til en forvaltningsplan for torskefiskeriet. Naalakkersuisuts beslutning om fastsættelse af TAC for 2008 var således baseret på indstillingerne fra denne arbejdsgruppe.

Naalakkersuisut besluttede dog i 2008 at forhøje TAC'en for torsk til 15.000 tons for havgående og i 2009 er denne TAC reduceret til 10.000 tons, hvoraf EU's kvote er 3.500 tons. Ligeledes er området udenskærs nord for 62° N i Østgrønland lukket for fiskeri efter torsk. Der var frit kystnært fiskeri i 2008, i 2009 er der fastsat en TAC for det kystnære fiskeri efter torsk på 10.000 tons.

5.3.2. Pelagisk rødfisk

Der er tale om en fællesbestand hvor hovedparten af TAC'en deles mellem Grønland, Færøerne, Norge, Island, Rusland og EU. Fiskeriet foregår for langt den største dels vedkommende i den nordøstlige del af Irmingerhavet, mens der fanges mindre mængder de øvrige områder af Irmingerhavet. Hertil kommer, at en mindre del af TAC'en kan fiskes ved Vestgrønland (NAFO-område 1F), men dette udnyttes i meget beskedent omfang.

ICES rådgivningen for 2009 er bibeholdt på 20.000 tons. Rådgivningen inkluderer fangster i NAFO-området.

Forvaltningen af bestanden, herunder fastsættelse af TAC, forhandles af de relevante parter gennem NEAFC (Den Nordøstatlantiske Fiskerikommission). Siden 2004 er det dog ikke lykkedes at nå til enighed, og parterne har hver især fastsat autonome kvoter.

Naalakkersuisut fastholdte i 2009 en autonom grønlandsk kvote på 14.812 tons, hvoraf en stor del blev videreallokeret til EU, Rusland og Norge, i kraft af bilaterale aftaler med disse lande, således at 3.912 tons er til rådighed for grønlandske fiskere.

6. Indenskærs fiskeri

6.1 Rejer

Den kystnære flådes andel af rejekvoten ved Vestgrønland udgør jf. Fiskerilovens § 5 stk. 3 43 % (jf. afsnit 3.1.2.). Det svarer til 47.545 tons i 2009.

6.2. Krabber

I 2004 vedtog daværende Naalakkersuisut en ny forvaltningsmodel for krabbefiskeriet. Den indebærer blandt andet, at det kystnære fiskeri er blevet inddelt i seks separate forvaltningsområder med hver deres kvote. Et fartøj kan højst have licens til fiskeri i to forvaltningsområder. Endvidere er området nord for 64°15 N lukket for fiskeri i årets tre første måneder. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. juli 2004.

Som nævnt i afsnit 5.1.7 anbefaler biologerne at der indføres en generel fiskesæson for at reducere udsmidet og dødeligheden og dermed optimere udnyttelsen af ressourcen. Den biologiske rådgivning indenskærs Disko Bugt er i 2009 uændret på 600 tons, med 200 tons i henholdsvis den sydlige- og nordlige del samt i Vaigat. Indenskærs Sisimiut viser bestanden tegn på forbedringer og anbefalingen øget fra 350 tons i 2008 til 500 tons i 2009. Denne anbefaling er fordelt med 300 tons i det traditionelle fiskeriområde og de resterende 200 tons i fjordene Ndr. Isortoq og Ndr. Strømfjord. Der eksisterer ingen rådgivning for indenskærs Maniitsoq grundet manglende biologiske undersøgelser. For indenskærs Nuuk-Paamiut anbefales et fangstniveau på 700 tons hvilket er uændret siden 2004.

Den kystnære TAC i perioden 2002 – 2009 fremgår af tabellen nedenfor:

Tabel 4: Naalakkersuisuts indenskærs TAC på krabber 2002 – 2009 (tons)

Indenskærs	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
TAC	10.000	10.000	4.200	5.236	4.440	4.380	4.200	2.150

Naalakkersuisut besluttede, at fastsætte TAC'en for det kystnære fiskeri til 2.150 tons i 2009, jf. i øvrigt afsnit 5.1.7. Det umiddelbart store fald i den indenskærs TAC, skal ses i lyset af en kraftig forøgelse af TAC'en til det havgående krabbefiskeri. Således er den samlede TAC for krabber i 2009 4.080 tons.

6.3. Kammuslinger

Der foreligger ikke ny biologisk rådgivning siden 2004, eller ønsker om ændringer i forvaltningen af fiskeriet fra fiskerierhvervets side. Naalakkersuisut har derfor valgt at fastholde de samme kvoteområder og TAC'er som i 2004 i forhold til 2009.

Kvoterne for perioden 2003 – 2009 fremgår af tabellen nedenfor:

Tabel 5: Kvoteområder og Naalakkersuisuts TAC 2003 - 2009

Kvoteområde	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Nuuk	720	720	720	720	720	720	720
Mudderbugten	240	0	0	0	0	0	0
Attu	560	100*	100*	100*	100*	100*	100*
Sisimiut - Syd (Saqqaq)	800	400	400	400	400	400	400
Sisimiut – Nord (Kangaarsuk)	ingen kvote	700	700	700	700	700	700
Nordre Strømfjord	Ingen kvote	300	300	300	300	300	300

* Uden for det lukkede område.

Der blev i 2003 konstateret algegifte i Attu-området, og området blev lukket. I samarbejde med miljømyndighederne i Danmark lykkedes det imidlertid at afgrænse området, hvor der er konstateret algegifte. Der blev i 2005 afsat midler til en undersøgelse af forholdene i Attu-området med henblik på en eventuel genåbning af området.

I 2004 blev der oprettet to nye kvoteområder for at sprede fiskeriet ved Sisimiut.

6.4. Laks

Laksebestanden er stærkt vandrende og reguleres af den nordatlantiske lakseorganisation, NASCO (North Atlantic Salmon Conservation Organization). Grønlands muligheder for laksefiskeri ved Vestgrønland forhandles årligt på NASCO's årsmøde i juni.

Den biologiske rådgivning fra det internationale havforskningsråd ICES er igen i 2009 - 2011 meget alarmerende. Laksebestandene vurderes til at være på et historisk lavt niveau, og ingen af de hidtidige tiltag for at forbedre bestandenes status ser ud til at have hjulpet. Der er således heller ingen synlig effekt af, at Grønland siden 2002 kun har haft subsistensfiskeri af laks med et behov på ca. 20 tons, som ikke må eksporteres.

Ved årsmødet i den Nordatlantiske Laksebevaringsorganisation NASCO i juni 2008 opnåede Grønland igen et forhandlingsresultat, der tillader et laksefiskeri ved Vestgrønland i 2009 svarende til eget internt forbrug, et såkaldt subsistensfiskeri.

Ved subsistensfiskeri forstås et fangstniveau svarende til det aktuelle fødevarebehov. Dette niveau kan svinge fra år til år, afhængig af mulighederne for at skaffe fødevarer til husholdningerne i Grønland fra andre fangst-, jagt- og fiskeriaktiviteter end laksefiskeri. Fødevarebehovet anses for at ligge på ca. 20 tons laks – et tal som ikke er et maksimum eller et kvoteloft.

Naalakkersuisut besluttede i henhold til § 6, stk. 1 og 5 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 10. august 2002 om fiskeri efter laks, at det i 2008 ikke er tilladt at indhandle laks til butikker og fabriksanlæg i Grønland eller eksportere laks fra Grønland. Det er imidlertid tilladt at fiske laks til eget forbrug (fritidsfiskeri), samt for erhvervsfolkere at sælge laks internt i Grønland på de lokale brætter, hoteller, institutioner og andre offentlige spisesteder.

KNAPK har indgået en aftale med North Atlantic Salmon Foundation, som indeholder en aftale om økonomisk kompensation mod at laksen ikke eksporteres. Naalakkersuisut er ikke bundet af aftalen.

På årsmødet i juni 2007 gik Grønland som noget nyt med til, at ICES rådgivningen skal være flerårig. Grønlands betingelser for at gå med til en flerårig rådgivning var, at perioden var fiskeret, det vil sige 3-årig (2006-2008).

Aftalen i NASCO underminerer ikke Grønlands fremtidige rettigheder til kommercielt laksefiskeri. Grønlands kommercielle laksefiskeri kan således genoptages, hvis den biologiske rådgivning viser bedring i laksebestandenes tilstand, eller hvis Naalakkersuisut i øvrigt ønsker det.

I 2007 blev der indrapporteret en samlet fangst på 24.646 kg laks. Hertil skal så lægges det urapporterede fiskeri, som stadig anslås at ligge på ca. 10 tons. Efter Naalakkersuisuts områdets intensive oplysningskampagne for at motivere til øget rapportering af laksefangster, var det forventet, at den samlede fangst ville være højere i 2008. Der blev indrapporteret en samlet fangst på 25.170 kg. i 2008.

6.5. Hellefisk

Biologerne anbefaler fortsat en separat TAC for hvert af de tre indenskærs områder, Disko Bugt, Uummannaq og Upernavik. Rådgivningen for disse tre områder er på anmodning af Selvstyret 2-årig. På grund af utilstrækkelige data fra det kommercielle fiskeri og fra biologiske undersøgelser, er biologerne ikke i stand til at opdatere vurderingen af bestanden i Upernavik og øvrige Grønland, og kan som følge heraf, ikke anbefale et TAC-niveau for områderne. Dog kan der konstateres at fangster og gennemsnitslængder i vinterfiskeriet er stabile i Upernavik området. Det er Naalakkersuisuts ønske at der sker en fokusering af de biologiske undersøgelser i Upernavik og Qaanaaq området.

For Disko Bugt lyder anbefalingerne, at fangsterne reduceres til 8.800 tons i 2009 og 2010. Begrundelsen for den reducerede fangst er, at de hellefisk der er blevet fanget gennem de senere år er blevet mindre. Med hensyn til Uummannaq anbefales det, at fangsterne i 2009 og 2010 ikke overstiger 5.000 tons hellefisk årligt. I 2007 blev det anbefalet, at indføre logbogspligt i fiskeriet, hvilket ville give flere oplysninger at basere den biologiske rådgivning på. Der er nu indført rapporteringspligt for alle fartøjer over 30 fod.

Som det fremgår af tabellen nedenfor, er fangsterne i Disko Bugt steget de sidste par år, hvor de har været ca. 50 % højere end den biologiske rådgivning. Omvendt er fangsterne i Uummannaq faldet.

Tabel 6: Kystnære fangster i perioden 2000-2007 (kg):

Tons	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Disko Bugt	9.988,5	7.072,3	11.683,2	12.137,4	12.776,9	12.574,0	10.731,7	11.173,4
Uummannaq	7.553,5	6.544,4	5.324,4	5.307,9	5.320,1	5.533,7	6.312,9	5.457,6
Upernavik	3.764,0	3.133,1	2.831,4	3.949,7	4.611,1	3.533,9	5.638,6	4.790,3

Kilde: GFLK

Naalakkersuisut fastsatte for 2009 en TAC for forvaltningsområderne Disko Bugt, Uummannaq og Upernavik. I første omgang blev TAC'en fordelt med 8.800 tons til Disko Bugt en reduktion fra 12.500 tons i 2008, 5.000 tons til Uummannaq og 6.000 tons til Upernavik en stigning i forhold til 5.500 tons i 2008, i forhold til de først fastsatte kvoter for 2008. I det øvrige Grønland er der frit fiskeri. I forhold til 2007 blev TAC'en fastholdt for Disko Bugt og Uummannaq, men forhøjet med 500 tons til Upernavik. I oktober 2009 besluttede Naalakkersuisut, at forhøje TAC'en for forvaltningsområderne Upernavik og Uummannaq, idet kvoterne var ved at være opfiskede. På denne baggrund forhøjede Naalakkersuisut kvoterne for Uummannaq og Upernavik med hver 500 tons. Den endelige TAC for 2009 er derfor således:

Disko Bugt: 8.800 tons
 Uummannaq: 5.500 tons
 Upernavik: 6.500 tons

Der foregår desuden et beskedent kystnært fiskeri ved Qaanaaq, Østgrønland og ved Sydvestgrønland.

7. Fordelingen af kvoter mellem Grønland og de lande som Grønland har indgået fiskeriaftaler med

Efter Naalakkersuisuts fastsættelse af TAC'erne på de forskellige arter, fordeles kvoterne mellem Grønland og de lande som Grønland har indgået fiskeriaftaler med. Bilag 1 og 2 er benyttet som kilder.

7.1. EU

EU-aftalen er Grønlands vigtigste fiskeriaftale. Fiskeriaftalen udfyldes via protokoller. Der blev for 1. januar 2007 indgået en ny 6-årig aftale med EU. EU aftalen angiver de kvotemængder Grønland har solgt til EU. Som finansiel modydelse får Grønland årligt ca. 320 mio. kr. Heraf er cirka 135 millioner betaling for fiskerirettighederne og de resterende 187,5 millioner knytter sig til den globale partnerskabsaftale.⁸

Tabel 7: EU's fiskerimuligheder ved Vestgrønland (tons):

	EU's kvote efter overførsler	EU's kvote i henhold til aftale
Hellefisk SV	1.550	2.500

⁸ Grønland - EU protokol nr. 5 fra 1. januar 2007

Rejer	4.000	4.000
Helleflynder	125	200
Krabber	500	500

Af kvoterne i tabel 7 er der overført 800 tons hellefisk til Norge samt 150 tons hellefisk til Færøerne. 75 tons helleflynder overføres til Norge.

EU har delvist udnyttet sin krabbekvote i både 2005 og 2006, mens der ikke har været noget EU krabbefiskeri i hverken 2007 eller 2008.

Tabel 8: EU's fiskerimuligheder ved Østgrønland (tons):

	EU's kvote efter overførsler	EU's kvote i henhold til aftale
Hellefisk	6.601	7.500
Rejer	2.165	7.000
Helleflynder	1.000	1.075
Lodde	0	10.010

Af kvoterne i tabel 8 overføres 824 tons hellefisk til Norge. 75 tons hellefisk overføres til Færøerne. 1.335 tons rejer overføres til Færøerne. 3.500 tons rejer overføres til Norge. 75 tons helleflynder overføres til Norge. EU's lodde kvote overføres til Island.

I 2009 er lodde TAC'en fastsat til 130.000 tons, på baggrund af biologisk rådgivning fra ICES og det islandske Havforskningsinstitut.

Tabel 9: EU's fiskerimuligheder ved Vest- og Østgrønland (tons):

	EU's kvote efter overførsler	EU's kvote i henhold til aftale
Torsk	3.000	3.500
Rødfisk	4.800 (skal fiskes med flydetrawl)	8.000
Bifangster	2.180	2.300

Af kvoterne i tabel 9 har EU overført 3.000 tons af den pelagiske rødfisk til Norge. Endvidere har EU overført 200 tons af den pelagiske rødfisk til Færøerne, der kun kan fiskes ved Østgrønland. Derudover har EU overført 500 tons torsk til Norge, samt 120 tons skolæst til Norge, optræder under bifangst.

Ifølge Fiskeriaftalen skal Grønland desuden tilbyde EU supplerende fiskerimuligheder for det følgende år. I 2008 har Grønland ikke tilbudt supplerende fiskerimuligheder for 2007.

7.2. Færøerne

Det færøske fiskeri i grønlandsk farvand er af beskedent omfang. I henhold til protokollen for 2009 mellem Grønland og Færøerne kan færøske fartøjer fiske 125 tons hellefisk udenskærs nord for 68°00 i Vestgrønland, samt en kvote på pelagisk rødfisk (Vest- og Østgrønland), som endnu ikke er fastsat pga. manglende enighed om TAC-niveau og -fordeling mellem kyststaterne. Færøerne har desuden mulighed for forsøgsfiskeri på forskellige arter i grønlandsk farvand, bl.a. 100 ton rejer i Nordøstgrønland, og adgang til forsøgsfiskeri i Østgrønland efter torsk, brosme og havkat. Her må den totale bifangst ikke overstige 275 tons, og den totale fangst af torsk må ikke overstige 350 tons.

Til gengæld for de færøske kvoter i grønlandsk farvand, gives der adgang til, som forsøgs- og udviklingsfiskeri, for et linefartøj til 60 fiskedage i færøsk farvand efter bundfisk. Grønland fik derudover en kvote på atlanto-skandisk sild for 2009 på 4.000 tons. Denne kan fiskes på færøsk fiskeriterritorium eller i internationalt farvand.⁹

7.3. Norge

Protokollen for 2009 mellem Grønland og Norge giver de norske fartøjer adgang til at fiske følgende kvoter i grønlandsk farvand i 2009 (tons):

Tabel 10: Norges kvoter ved Grønland i 2009 (tons):

	Norges kvote efter overførsler	Norges kvote i henhold til aftale
Vestgrønland		
Hellefisk SV	1.500	700
Helleflynder	75	0
Østgrønland		
Hellefisk	1.199	375
Rejer	3.500	0
Rødfisk, bund	200	100
Helleflynder	310	235
Bifangst	150 max 10 %	150
Vest- og Østgrønland		
Torsk	1.250	750
Rødfisk, pel.	3.500	600
Bifangst	270 max 10 %	150

Af Norges kvote på pelagisk rødfisk har Norge fået lov at konverterer 100 tons til bundrødfisk.

⁹ Protokol 2009: Til aftale af 27. maj 1997 mellem Færøernes Landsstyre og Grønlands Hjemmestyre om fiskerispørgsmål.

Hertil kommer at Norge iflg. loddeaftalen mellem Grønland, Norge og Island har ret til 8 % af den samlede lodde-TAC. For sæsonen 1. juli 2008 til 1. maj 2009 blev der fastsat en samlet TAC på 130.000 tons.

Som modydelse for kvoterne til Norge fik Grønland bl.a. 1.625 tons torsk, 360 tons kuller og 730 tons sej i Barentshavet samt 925 tons sej syd for 62° N i norsk farvand. Derudover er der tilladt en samlet bifangst på 260 tons.

7.4. Rusland

Grønland udveksler også kvoter med Rusland, i følge protokollen for 2009 har russiske fartøjer adgang til at fiske følgende kvoter i grønlandsk farvand:

Tabel 11: Ruslands kvoter i Grønland i 2009 (tons):

Vestgrønland	
Hellefisk SV	1.075
Hellefisk NV	600
Bifangst	10 %
Østgrønland	
Hellefisk	1.175
Pelagisk rødfisk	2.300
Bifangst	10 %

I modydelse for disse kvoter fik Grønland 3.450 tons torsk og 1.050 tons kuller og 10 % bifangst i russisk farvand.¹⁰

7.5. Island

Island havde i kvoteåret 2007-2008 (fiskeriet starter omkring 1. juli frem til 1. maj) ret til at fiske 81 % af den fælles loddebestand i farvandet mellem Jan Mayen, Island og Grønland (i henhold til 3-partsaftalen mellem Norge, Island og Grønland). For kvoteåret 2008/2009 der fastsat en samlet TAC på lodde på 130.000 tons for kvoteåret.

7. 6 Bilateralt samarbejde

Generelt har Grønland et udmærket samarbejde med Island, og Færøerne, i de internationale fora, der regulerer fiskeriet i Nordatlanten, NAFO og NEAFC.

¹⁰ Grønland og Rusland fiskeriprotokol 2009

Konkret har Grønland indledt drøftelser med Island og Færøerne om en kommende aftale om fællesbestanden på rødfisk. Det forventes at en eventuel aftale også vil omfatte fællesbestanden på hellefisk mellem Island, Færøerne og Grønland.

Der er konsultationer med Canada på embedsmands niveau, for at sikre at de fællesbestande af rejer og hellefisk i Davis strædet og Baffin bugten bliver forvaltet på et bæredygtigt plan. Der er indgået en aftale om fartøjsovervågningsordning med Canada, som imidlertid endnu ikke er blevet udmøntet, da Canada har anmodet om udsættelse af implementeringen i efteråret 2009.

8. Bilag 1: Havgående fiskeri - kvoter for 2009 og Bilag 2: Kystnært fiskeri - kvoter for 2009

Bilag 1: Havgående fiskeri, kvoter for 2009

Kol. 1	Kol. 2	Kol. 3	Kol. 4	Kol. 5	Kol. 6	Kol. 7
Kvoter i alt (tons)	Kvoter fordelt på lande					
	Grønland	EU	Færøerne	Island	Norge	Rusland

Vestgrønland

	Rejer	67.025	63.025	4.000			
4) 5)	Hellefisk SV	5.500	1.225	1.550	150	1.500	1.075
	Hellefisk NV	6.500	5.775	-	125		600
	Krabber	1.930	1.430	500			
	Skolæst	2.000	2.000	-			-
	Rødfisk	1.000	1.000				
5)	Helleflynder	1.200	1.000	125		75	
	Havkat	1.000	1.000				
	Lodde	25.000	25.000	-			
	Bifangstkvote	-	-				max 10%

Østgrønland

4) 5)	Rejer	12.400	5.400	2.165	1.335	3.500	
4) 5)7)	Hellefisk	15.000	3.350	6.601	75	1.199	1.175
	Skolæst	2.000	2.000	-		-	
	Rødfisk bund	1.000	800	-		200	
5)	Helleflynder	2.000	690	1.000		310	-
	Havkat	1.000	1.000				
1)10)	Lodde	4.950	4.950	-	-	-	
	Blåhvilling	10.000	10.000				
	Bifangstkvote			-	-	150	max 10%

Vest- & Østgrønland

11)	Torsk	10.000	5.400	3.000	-	1.250	
	Sild	10.000	10.000				
4)5)6)	Rødfisk, pel.	14.812	3.912	4.800	200	3.500	2.300
8)	Bifangstkvote			2.180		270	max 10%

Norge

	Torsk	1.625	1.625				
	Kuller	360	360				
	Sej N	730					

			730					
2)	Bifangstkvote N	150	150					
	Sej S	925	925					
	Bifangstkvote S	110	110					

Rusland

	Torsk	3.450	3.450					
	Kuller	1.050	1.050					
	Bifangst	max 10%	max 10%					

Færøerne

3)	Bundfisk	-	-					
	Bålvilling	2.000	2.000					
9)	Sild	4.000	4.000					

International

9)	Sild	4.000	4.000					
	Rejer							
	NAFO-område 3M: 515 fiskedage							
	NAFO-område 3L: 3.101 tons fælles med Færøerne heraf 530 tons til Grønland							
	Svalbard: 450 fiskedage							
	Forsøgsfiskeri							
	Færøsk område: 60 fiskedage							
	Blåvilling							
	Internationalt: 3.194 tons heraf kan 2000 tons fiskeris i færøsk zone							

Bilag 2: Kystnært fiskeri, kvoter for 2009

Kol. 1
Kvoter i alt (tons)

Vestgrønland

Rejer	47.545
-------	--------

Krabber	2.150
---------	-------

Kammusling Nuuk	720
Kammusling Mudderbugten	-
Kammusling Attu*	100
Syd - Saqqaq	400
Nord - Kangaarsuk	700
Nordre Strømfjord	300
Kammusling i alt	2.220
* Uden for det lukkede område	

Hellefisk Upernavik	6.500
Hellefisk Uumannaq	5.500
Hellefisk Disko-bugten	8.800
Øvrige Grønland	-
Hellefisk i alt	19.800

Torsk	10.000
-------	--------

Noter:

- 1) Den foreløbige TAC på lodde fastsættes i juni for kvoteåret 20. juni – 30. april det efterfølgende år (Østlodden er fredet i maj-juni). Den endelige TAC fastsættes i slutningen af fiskerisæsonen. Kvoten er fastsat til 4.950 tons som den endelige TAC for fiskerisæsonen 2008/2009.

- 2) Bifangstkvote af andre arter (rødfisk og hellefisk) på indtil 150 tons i norsk farvand nord for 62°N.
- 3) Grønland har 60 fiskedage til fiskeri efter bundfisk ved Færøerne
- 4) EU har aftalt med Færøerne, at der overføres EU-kvoter til Færøerne. Det drejer sig om 150 tons hellefisk ved Vestgrønland samt 1.335 tons rejer, 75 tons hellefisk, 200 tons pelagisk rødfisk.(EU har overført 1.849 tons hellefisk fordelt med 225 tons til Færøerne og 1.624 tons til Norge)
- 5) EU har aftalt med Norge, at der overføres EU-kvoter til Norge. Det drejer sig om 800 tons hellefisk, 75 tons helleflynder ved Vestgrønland, samt 3.500 tons rejer, 824 tons hellefisk, 75 tons helleflynder, og 1.500 tons pelagisk rødfisk ved Østgrønland. (EU har overført 1.849 tons hellefisk fordelt med 1.624 tons til Norge og 225 tons til Færøerne)
- 6) EU's kvote er på 8000 tons som kan fiskes med pelagisk trawl. Kvoten kan fiskes i henholdsvis øst og vest. EU kan opfiske kvoten i NEAFC reguleringsområde i det omfang Grønlandske krav til rapporteringen følges. Det ses af øvrige fodnoter at EU har videreallokeret følgende: Til Norge 1500 tons pelagisk rødfisk. Norge fik lov af den grønlandske tildelte kvote, til at konvertere 100 tons af den pelagiske kvote til bundrødfisk. Til disposition har EU en maksimal kvote til opfiskning på i alt 6.115 tons. Max.70 % af kvoten kan tages indenfor et reguleret område, og ikke mere end 15 % af kvoten kan fiskes i perioden 1.april til 10 maj.
- 7) Grønland vil give højst 3 færøske trawl- og/eller linefartøjer adgang til forsøgsfiskeri ved Østgrønland efter torsk, brosme og havkat. Den totale bifangst af helleflynder og hellefisk i dette forsøgsfiskeri må maksimalt udgøre tilsammen 275 tons. Den totale fangst af torsk må ikke overstige 275 tons. Derudover har Færøerne fået tildelt 100 tons rejer som forsøgsfiskerikvote ved Østgrønland, forsøgskvoten er ikke medregnet i bilag 1.
- 8) EU's samlede bifangst må maksimalt udgøre 2.180 tons. som kan fiskes som bifangst ved videre solgte kvoter. EU har overført 120 tons skolæst til Norge, disse optræder under bifangst i denne tabel.
- 9) Kvoten kan fiskes i Norsk, Internationalt og Færøsk fiskeriterritorium
- 10) Den samlede loddekvote for kvoteåret 2009-2010 er fastsat til 130.000 tons, heraf får grønland 14.300 tons. Ifølge EU-aftalen skal EU tildeles 70 % af den grønlandske kvote svarende til 10.010 tons. Disse bliver overført fra EU til Island.
- 11) EU har overført 500 torsk til Norge